

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre	4 frt.
Felévre	2 "
Évnegyedrre	1 "
Egyes példány	10 kr.

Hirdetések jutányos árért közzétetnek, külön mindannyiszor 30 kr belyegdíj mellett.
Szerkesztői iroda Debreczenben:
Nagyuj-utca 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvételnek Nuriásán Péter fűszerkereskedésben.

A nyilttérben magán és pártérdekű czikkeket öleso árért elfogadunk.

A KIK SOHA EL NEM VÁLTAK.

Oly komor e kis házikó, . .
-- Be van ajtó, ablak zárva. --
Nem csoda! sötét függönyül
Nehéz felhő szállott rája.

Az az élet mely itt tegnap,
Csak tegnap is itt tanyázott,
Elszállt. -- Kiöltötte a szél,
Mint szokta a mécsvilágot.

... Öreg ember, öreg asszony
Régtől fogva itt éltek ök;
-- Olyan egyetértést soh' sem
Fedeztek még házak, tetők:

Miánót a vén CSONKA bátya
Jó feleségével éle;
-- Sohasem fordult ellenök
A perpatvarkodás éle. --

Ugy éltek, mint egy pár galamb,
-- A z o k k á is váltak végre --
Meggfestette őket a kor,
Fehér galamb fehérségre.

Öreg-ember, öreg-asszony . . .
-- Nem voltak ök mindig vének,
Hja! de hiába! . . ha végre
Is, csak letelnek az évek. --

Szépek voltak, ifjak voltak,
-- N a g y a p á m beszélte, régen --
De hogy mikor?! -- isten tudná! . .
Tán, még a mult század végen.

... Elgázhozó: egy reggel
CSONKA bátya, amint öbred:
Odamegy a tornyos-ágyhoz,
Költeni a feleséget. --

Költögeti, költög etné . .
.. De hiába n beszél hozzá, --
Látja: nincs már emberi kéz
Ami é b r e d é s r e hozná.

-- Elálmul az öreg lelke,
.. De a szíve tán még jobban --
Csendes lüktetése mostan
E látásra szörnyet dobban.

Keresné a panasz nyitját,
H i n á a könyvet segélyül,
De mind a kettő elakadt
A fájdalmas jgedéstül . .

.. Nézi, nézi, hosszan nézi,
-- Tapogatja szíve táját,
Érez-cé egy kis melegot,
Meg a szíve dobbanását! . .

-- De a szegény kis anyóka
Nem érzi már azt a kezet,
.. Első dolog, hogy urához
Igy meghült, meghidegedett.

Első dolog, hogy szavára
Nem kérlezi: mi kell édes?!
Biz ott záródva az ajak,
A mindig nyájas, beszédes . .

Keze összetéve szépen,
-- Tán könyörgés közben szálla
Az örökhelgatás titka
Elcsendesült ajakára . . .

-- Mint egy roskadt szobor árny a
Ugy áll a férj, szótalanul,
Amig végre halottjára
Panaszkodva reáborul:

.. Mért nem szóltál?! mért nem mondtad?!
-- Igy tör ki keserősége --
Hogy elakarsz menni immár
S z á m o l n i a z Úr elébe!

Hadd izentem volna töled
Egy pár szöcskát, -- i má d s á g b a n,
Hogy engem se hagyjon az Ur
Társ-üelküli fúradtságban!

Mért titkolad vándorlásod
Czélját, dolgát -- míg ha értem:
Együtt mentem volna véled
Titkolózó kis csalédem!

Jaj! de hiszen magas az ég,
-- Pele útján se jársz tán még!
Várj meg, -- ha a félúton is!
Lelkem, veled szállni vágyónc.

Pihenj meg egy fáradt felhón
Csak egy rövid kis óráig, --
Mig az imádságom elér
A jó Isten trónuság! . .

S im, a halott kis anyóka
-- Mintha eszmélné mind errül --
Arczának fagyos redője
Ugy kisimul, ugy kiderül . .
-- Mintha biztatná hogy: v á r l a k!
Mi veled oly hosszan éltem,
Jer! oszd meg vándor útamat,
Légy itt is hű társam nekem . . !

Megnyugszik az öreg lelke
A megértett biztatáson,
.. Világok ura! istene!
Jer! hallgasd meg kiáltásom!

Óh küld el az örökálmot
Por-részemnek pihenésül,
Lelkemet emeld magadhoz
-- Hova már oly régen készült!

.. S mint egy avas szomorú-fűz,
-- A mit a „s z ú” régen rága --
Akkép borul pornak induló
Felesége párnájára.

Elcsendesült a fájdalom,
Az imádságnak is vége.
.. Kopogtatnak az ablakon:
MIHÁLY bátya! KLÁRA néne!!

Mi dolog-e? -- ehun dé! van
S kendtek egyre szenderegnek,
Illik ily soká alanni
Munkás, dolgos embereknek? . .

-- Nincs semmi szó, csendes a ház
Két ember alszik ott, mélyen,
Mind a kettő elvándorolt,
Elpihent az Urnevében . . !

-- S im harmadnapra felzendül
A kapuban a gyász ének:
„Dicsőség a magasságban
Az irgalom-istenének!”

Szomszédok és ismerősök
A két holtat kikisérlik,
Nem is viszik nagy-messzire
Csak egy gödör közepéig . .

.. A nap épen suhanóban,
A szép alkonyaton csend ül;
A sir föltt, harang helyett
Csak az ásó -- kapa csendül.

.. De felbérelt siratókép'
A harang mit is jajgatna?
Búsabban szól az szólótar:
„Menj el a te nyugalmadba!”

A korsós leány.

— Spanyol regé. —

Spanyolország egyik völgyében, közel a portugáli határszélhez, a híres szent-jusztí zárdában, hova V. Károly császár — trónlemondása után — vonult, s ki — mit még senki se tett ideig — önnön temetési pompáját végig nézte s saját magát a koporsóban felve végig is siratta, van a „KORSÓS LEÁNY” szobra, melyhez rövid ismeretlen dráma van kötvé.

1780-ban e zárda közelében gyönyörű vár állott, mellette csinos paraszt házikó.

A várban a deli ifjú Don Manuel, a pórházban a szép leány M a r i k á lakott

Don Manuel nemes ember léttére művész és tudós is volt; mi Spanyolországban ritkaság; különösen kifizető volt szobrászi ügyessége.

A szép M a r i k a egy este szerencsétlenségére elköszönt a kis folyó partján, honnan a vizet naponként hordozá. — A korsót remegő kezekkel szép fejére emelvén, megfordult, hogy visszatérjen; s dalolva indult haza felé. Egy spanyol példaszó szerint: „hol ifjú lányka sohajt, vigasztalón szép ifjú jelenik meg”. A példaszó beteljesült, Marika sohajtott s Don Manuel azzal az idővel termett. A fiatal leányka anyjára megjött, hogy a korsót a földre ejtő, hol az darabokra szétört.

Három hóval ez első találkozás után Manuel, atyjának s egész családjának benutatta M a r i k á t, kérvén, engednék meg, hogy őt nőül vehesse. — Büszke atyja kinevette őt. S midőn Manuel fenyegetőleg nyilatkozott, hogy becsületét, állását és jövőjét e pórlányért feláldozni kész: atyja a leányt várából szolgálai által erőszakkal is eltávolíttatni rendelte.

Manuel követte kedvesét, s elhatározáik, más ajtón kopogtatni, a parasztnak háza ajtaján.

M a r i k á n a k vén apja tigrisként ugrott fel, mondván: „a gazdagság soha sem fér meg a szegénységgel; a spanyol grandezza nem a pórral soha! Gyermekem! ez ifjú csak öcsébit téged! Távozzék Don Manuel, s a minék született: maradjon nemesnek! Te pedig leányom, légy — miként anyád volt — földművelő neje”.

Spanyolországban az apai hatalom korlátlan. Az atya ítélte leánya fölött, s őt kunyhóknak szűk körében sirni, epedni hagyta; míg a falu büszke ura várának fénytérmeibe zárta el fiát.

E kegyetlenség következményei nem maradtak el.

Egy napon Manuel szótnevezett maga körül, a nélkül, hogy valamit látna s elkezdett összefüggés nélkül beszélni; szeme világát és esztét egyszerűre veszté el.

E pillanattól a büszke vár-úr megengedte a megbántott M a r i k á n a k, hogy kedvese közelében lehessen, kinék ő elválhatlan barátinője, ápolója, vezetője, védőangyala volt.

A szerencsétlen nem szólt egyebet, mint: „Atyám! Marika!” minden mást elfeledett.

Igy élt, tovább egy évnél; szobájába zárkozott, s ernyedetlenül dolgozott. Csak nagy fáradsággal sikerült, egyszer M a r i k á n a k s Emánuel atyjának e dolgozó szobába bejuthatniok. A szerencsétlen egy szobor előtt ült, s levonván róla a sötét leplet, lelkesedett szerelmmel csüggett azon.

Az elrejtőzött nézők a szoborban a művészi tökély és kellem rajzát ismerék föl.

A szobor egy leány-alakot ábrázolt, mely M a r i k á h o z rendkívül hasonlított. Fején korsó volt, mint M a r i k á n a k, midőn M a n u e l ő t először látta. — M a r i k a tovább nem tartóztathatta magát; előlépet rejtekhelyéből, s a szegény tébolyodottak lassan vállára tévén nézett, sirva kérdezé: mit csinál e szobor n vésőjével?

— Dolgozom.
— S ki e leány?
— A korsós leányka.
— Nem a te kedvesed-e, márványban?

— Márványban? kérdé a művész. „Hiszen ő él, szemében élet, arcában forró vér pezseg. De nekem még sem tetszik; bármily szorgalmasan dolgozom is rajta, még mindig mozdulatlan, még nem él. Még várnom kell”.

Másnap M a r i k a egyedül ment Mánuel szobájába; a szobort helyéből elvitetvé, s helyébe, azon állásban, melyben a szobor volt, ő maga állott.

Majd belépett Manuel is dolgozó műhelyébe, s a csoda-műhöz közeledett, melynek életet és mozgást akart még kölcsönözni. Vésőt vett kezébe, hogy művét még javítson; már vésőjével az alak mellének tartott, midőn M a r i k a a ijjedve a művész keze után kap.

— Óh ég! kiált fel Manuel . . . megmozdult . . . be van végezve.

A szobor belépett a talpazatról.
— Ó megy! kiáltott a szerencsétlen.

M a r i k a mosolyogva nézett Manuelre.

— Ó lát engem! Reám mosolyog! Ó ismer engem! tombolt a tébolyodott. Marika halkán szólt hozzá

— Manuel!

— Istenem! mormogott ez, — Ó beszél! engem hív. Ó szeret!

A szobor feléje közeledett, s ő a szoba legtávolabbi szögletéig hátrált előle; ott térdre hult, a félelem s ijjedéstől; borzasztók voltak vonásai; hideg verejték szedte homlokát; szemei majd felnyitak, majd becsukódtak ismét; ajkai csodálatosan rángatóztak. — És most . . . az élő-szobor szép fejét feléje hajtá s ajkait kedvesének homlokára nyomta; s hirtelen a csók tüze után, Manuel az örömtől és félelemtől magán kívül, halkán kiáltá: „M a r i k a, M a r i k a!” s feléje rohant; karjaiba zárta őt, mintha félt

volna, hogy kincsét elrabolják; s végre öntudatlan rogyott össze.

Első pillanatra félt volt, hogy Manuel e hatalmas rázkódás tönkre tette; de még azon napon föléledt aléltóságából ép észsel és szerelmesen, mint előbb. Fölsimeré atyját, s kezét megcsókolta; fölsimerte M a r i k á t és szívéhez szorítá.

E különös gyógyómód Spanyolországban nagy figyelmet gerjesztett.

Néhány évvel később Manuel szobra „Szent-jusztí zárdába került, mert M a r i k a meghalván, Manuel a kedvest megirsatandó, e híres zárdába vonult. Oda vitette mesterművét, s így nyerte a jogot, hogy naponként a szobor lábaihoz borulhasson, mely legszentebb inádata tárgyát istenité.

közl: Tiszaparti.

Humbuszágok.

dualisztikus nyelven „HUNCZFUTSÁG”

(Folytatás.)

Gauthier Margit mell-bajában végsőt vonaglik . . . a szüpadon.

A közönség meg van hatva. A függöny legördül.

S im! kilép a függöny elé egy ad hoc dandy, — ki még a más órában — mint elesapott gyógyszerész segéd rongyoskodott önrühában az óráig, hol a ruha-kölcsönző intézet néhány sous-ért őt átídomítani jónak ítélte.

Messieurs et mes dames! — szólt a meglepett közönséghez áthlató hangon — ha Gauthier Margit az én általam feltalált gége, tüdő, asthma és mellvízi betegség ellen egyiránt sütkerrel, a legmélyebb s f é n y e s e b b sütkerrel használható l a p d a c s a i m a t használta volna, biztosítottam a mélyen tisztelt közönséget, hogy ezuttal nem kénytelenítették az ő korrai, meg nem érdemlett halálát siratni. — Mindöfgva ajánlani van szerencsém Monte Crucifigerosi lapdacsaimat, mik bárki is a Gauthier Margit szomorú sorsától örökidőkre megóvna.

A közönség egy része piszerg, másik kaczag és bravóz.

Félg az ahhoz, hogy az illető lapdacsai még is hirre kapnak s kereset-tekke lesznek.

Továbbá: közhírtététel!

Felhangu zokogással értesítem ösmerőseimet, hogy arany jellemű nőm tegnap éjjel pontban 6 órakor a hetedik mennybe repült, — a hova neki, valóban mondom, kompetálhni joga is volt.

Barátain s az ő barátinói a megdöbbenés után ocsudni kezdvén, gráikat nézték meg, hogy pontosan tudnák a nagy lélek elköltözésének perczét. S mi lett belőle? I a l t b e l ő l e, hogy egyik egy találta, miszerint $\frac{3}{4}$ -ed 6-ra; másikknál hiányzott még 8 percz, harmadikknál hiányzott még 12 perczcel túl a 6-on. Csak az én órámon volt

6, aminthogy minden jóra való órányynak is kellett lenni.

Minélfogva egész tisztelettel biztosítok mindenkit, hogy órás-üzletemben található az egyes-egyedül pontosan járó órák. — Tehát számos látogatásért esdek.

Béke veled imádoztóm!

Lockman m. k. bánatos órá s.
Rue Sebastopol 15. sz. a.

— — — — —
Továbbá: **Fájdalom nyilatkozat és üzlet tovább viteli program.**

A marchan de s modes-k legragyogóbb, s bizonyára sok kitűnőség által ismert példánya, = gyönyörű Lillettem életének virágzó 1670-ik hetében, engem először s azzal szomorított meg: hogy ma reggel meghalt.

Csak még két hetet engedett volna neki a végzet érnie, míg e saionbeli számos megrendelésnek hódolhatott volna. Ez engem kétségbejött helyzetben azonban segélyemre jött az égből bájnos Nanette szeméjében, ki nóm végzendőire készséggel ajánlkozott.

Örömmel van szerencsém tehát feketé bánatom közepette jelteni, miszerint intézetünk azigen bájnos Nanette kisasszony szíves és nagyrabecsülendő közreműködése s vezérléte mellett, minden ez intézethez kötött igényeknek megfelelni fog, — s hogy bizonyára több oka lesz szíves megkeresőimnek fordulaton örülni, mint egyelőre nekem, ki e perczen egészen lesujtra vagyok.

Tisztelettel

VILLET.

Szomorú cég tulajdonos.

(Folyt. következik.)

KORALLOK.

(Börne után szabadon.)

Vélemény-harczban akkor kell legvigyázóbbnak lenni, ha az ellenfél közeledik, s egyezni kezd. Az igazságot sokszor csak letrául használják a hazugság alá, s ha egyszer feljuthatnak, a magasból, megvetve fordítanak hátat. Sok államférfi így letrákon jut ama szédítő magasságba.

* * *
Az ész, anyira áll az okossághoz, mint a szakácskönyv a pástétomhoz. Vagy is: némely tudós agya egy olyan mindennel megtömött kamara, melyből a tulajdonos magának még csak pörkölt levest se tudna készíteni.

* * *
Veszélyes eszmék sokszor épközözételet által vesztik el ártalmasságukat. — A sajtó cenzúra boldond ember találmánya volt. — Mert, ha a gondolat, vagy érzelem, mely egy ember szílk koponyájába vagy sötét keblébe szorulva, lángra gyul: pusztulást terjeszt maga körül; holott ha szabad nyílásra kapna, veszély-nélkül pukanna szét. Tiszteletjék a sajtó szabadságot!

* * *
A tapasztalás gondosan ellát bennünket az élet tengerére s az a z tanulságokkal, cserében mitem kívánván egyebet, mint egy kis könyvet, egy kis fájdalmat, tandíj fejében. Nem az évek, hanem a tapasztalás véníti meg. Minden teremtnények közt az ember volna a legboldogtalanabb, ha szorgalmasan járná az élet iskoláját.

V e g y e s .

— **Lapunk n. é. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy a júli. — szept. és oct. — december havai III-dik és IV-dik év-**

negyede az előfizetéseket és megrendeléseket megújítani szépskedjenek. — Az előfizetési ár, lapunk homlokzatán áll.

— **A választók** nérijegyzéke elkészítettvén: Debreczen mindhárom kerületének választóképes tagjai száma **2093** egén.

— **A nagyvárad**i takarékpénztárnak a kereskedelmi törvények szerinti alakítása megtörtént. Elnök, igazgató és **18** igazgató v. tagon kívül **5** felfügglő választatott; az igazgató tisztelet díja **2500** frt. a bizottság tagjai t. díja személyenként **300** frtban határozatott meg.

— **Az ügyvédi kamarának** Nyiregházon ügködő tagjai a helybeli tagtársukat az ottani sóstó földbe társas ebédre hívták meg.

— **A hajdu-megye** ügyeiben egy teljhatalmu bizottság a szervezési munkálatokat már megkezdte.

— **A természet-vizsgálók** idei vándor közgyűlése M. szigetén f. é. Aug. 19-dik, s azt követő napokon fog megtartani. — Városunkból ez alkalomra számos tag fog ottan megjelenni.

— **Tájékoztató útmutató** a különféle egyenes adók bevallása, tárgyalása is fellebezése iránt — Magyarorszában czimti könyv II-dik bővített kiadásban Oltványi Pál szegedi kir. jövedelmi-adó felszámolási bizottság ülnökétől — megjelent, kapható Szegeden, a szerzőnél és minden hazai könyvkereskedésben, ára **1 frt. 50 kr.** — Ajánljuk a szakértelemmel szerkesztett s a pénzügyi törvényök tömkelegéből kiakasztott hasznos sőt mondhatni szükséges művet az illető t. közönség pártfogásába.

— **Hirdetés.** Szabolcs vármegye Alispáni hivatalának 1866 Junius 9-ről 3683k. sz. a kelt értesítése folytán közhírré tétetik, miszerint a N.-Kálói országos vásár, mely f. évi Junius 29-ére esett volna, — **1876 Julius hó 6-án** fog megtartani.

Debreczen 1876. Jun. 16.

Felölös szerk. s laptulajdonos.

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K .

4134. 1876. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a **fele részben Szikszay József** tulajdonát tevő fele részben néhai **Drayota Erzsébet** hagyatékához tartozó a debreczeni 2505. számú telekjegyzőkönyvben bejegyzett piaczutczai **1821. sorszámu cmeletes ház és emek 15 hold 300 □** külső földje folyó **1876-dik évi Augustus hó 21-dik,** szikszák esetére **Szeptember hó 21-dik napján d. n. 3 órakor,** a trvszék tárgyaló termében általi végrehajtó **MÉSZÁROS LASZLÓ** által megtartandó önkéntes árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők: 1. Kikiáltási ár a becsérték, 70,000 afrt, melynek 5 %-a, vagy is 3500 afrt. az árverelmi szándékozók által a kikiáltott árverelő kezéhez bánatpénzzül letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon becsáron alól, ha csak abba az

érdekelték világosan bele nem egyeznek, el nem adtnak, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladtnak.

3. A vételár 4 egyenlő részletben, és pedig a leltéstől számítva 3, 6, 9 és 12 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál felizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga előjegyztetik azonban csak a vételár teljes felizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leltéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet, valamint öt illetik a vett ingatlanoknak a leltés napja után lejáró bérleti rátát, s minden nemű hasznai és jövedelmei.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek elegendő nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárura és veszélyére újabban kitižendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

7. Vevő a fennálló bérleteket a bérleti időszak leletésig tisztelni tartozik, ha a bérlo oly mülasztást nem követ el, mely a mostani tulajdonosokat is a kimozdításra jogosítaná.

Egyszersmind azon jelzalogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laktak, felhívtnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Gyugye József által fognak képviselteni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhívtnak, hogy igénykereseteiket azon hirdetésny közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatóságához nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságának 1876-dik évi Junius hó 9-dik napján tartott üléséből. **BECSKE LAJOS,** HEGEDÜS ISTVÁN, h. elnök. aljegyző. 1—3.

4742.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint a felperes **Gáthy Zsuzsanna** részére alperes **Sallai József kiskorú gyermekeitől** 400 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt s részben Sallai József csödtömögéhez tartozó ingatlanok u. m. a debreczeni 2543-dik sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt bejegyzett s 3000 arfra becsült piacz-utcai 1867. számú házastelek s 2 hold 1300 □ öl Öndódi föld, a debreczeni 3630. számú telekkönyvi lapon 4565. h. r. sz. a. bejegyzett s 3000 arfra becsült 1 hold 1569 □ öl köntös-kerti szőlő, 4520. h. r. sz. 1500 arfra becsült 1 hold 984 □ öl köntös-kerti szőlő a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben és pedig a piacz-utcai 1867-dik számú házastelek s a véle járó Öndódi föld **1876 Július 7-én**, a szőlők pedig **1876 Július 8-án**, mindenkor d. u. 3 óraker a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó KOVÁTS JÓZSEF által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz a házra nézve 300 ft, a 4565. h. r. sz. szőlőre 300 ft, a másokra pedig 150 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Június hó 16-án tartott üléséből.

BECSKE LAJOS,
h. elnök.

HEGEDÜS ISTVÁN,
aljegyző.

(1—3.)

4853.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Liedermann Mihály** részére alperes **Gulyás János**tól 425 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 435. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt bejegyzett s 1000 arfra becsült 2814. számú házas telek a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, azok a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi Július hó 12-dik napján** d. u. 3 óraker a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó MÉSZÁROS LÁSZLÓ által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz a becsár 10 %-a, vagyis 100 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi

hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Június hó 16-án tartott üléséből.

BECSKE LAJOS,
h. elnök.

HEGEDÜS ISTVÁN,
aljegyző.

(1—3.)

4675.
1876.

Árverési hirdetés.

Az alulirt kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Reisz Antal** részére alperes **Kváng Károlyné Tokaji Zsófiától** 90 ft. 43 kr. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 3596. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 760 arfra becsült 1168. □ öl ciszegekerti szőlő a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876 évi július 6-án** d. u. 3 óraker a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfog adatik.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz 76 ft.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 15 nap, 2 hónap és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876. évi június hó 9-én tartott üléséből.

BECSKE LAJOS, HEGEDÜS ISTVÁN,
h. elnök. aljegyző. (2—3)

3747.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Hoffman József** örökösei részére alperes **Agoston János és neje Szathmári Jutánától** 6000 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 4003. sz. tjkvben bejegyzett s 6300 arfra becsült **Péterfa-utcai 861. sz. házas telek és 1 hold 1100 □ öl Öndódi** szántó föld a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, azok az utabban kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi július hó 13-kán** d. u. 3 óraker a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó MÉSZÁROS LÁSZLÓ által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelő által leteendő bánatpénz 630 arft.

A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számítva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Május hó 12-én tartott üléséből.

BECSKE, DIENES BARNA,
h. elnök. jegyző. (3—3.)

3514.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipar társulati bank** részére alperes **Tóth Endre és neje Oláh Esztertől** 245 arft. tőke és járuléka erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2253. és 3709. számú telekjegyzőkönyvben A) + 4922. és 4923. h. r. sz. alatt bejegyzett együtt 800 arfra becsült összesen **1458 □ öl Tóczós-kerti szőlők** folyó **1876-dik évi június hó 30-dik**, szükséges esetére **július hó 31-dik napján** d. u. 3 óraker a törvényszék tárgyaló termében végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:
1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 80 ft. az árverési számjelzők által a kiküldött árverelő kezéhez b á n a t p é n z a l l i t e n d ő .

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatók.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 15, 30 és 45 nap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezettni.

5. Vevő viseli az átírási kinstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenné, a vett ingatlanok bármely érdekelte fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére utabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszeresmind azon jelzölógos hitelezők, kik nem a telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhívhatók, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésüket ezen hatóság székhelyén megbízottak rendelkeznek, s azok nevét és lakását az eladási jelentések be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Ujvári István által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetnének, felhívhatók, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésny közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt fentirt telekkönyvi hatóságához nyújtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Május hó 5-dik n a p j á n tartott üléséből.

Hegedűs István
aljegyző.

(3—3.)